

Så vi mener ikke, at der er behov for nogen ny vedtagelse, selv om der kan være enkelte elementer i nogle af de fremsatte forslag til vedtagelse, som vi ikke vil have problemer med.

Som vi har sagt det fra regeringens side, mener vi, at vi for alvor skal fortsætte det samarbejde, vi har, og den påvirkning af samarbejdet, som Danmark også i stigende omfang udøver på det retlige og det indre område, i en tid, hvor der sker en nyudvikling, hvor det politimæssige samarbejde fortsætter som et mellemstatsligt samarbejde, hvor Europokonventionen nu træder i kraft, og hvor vi for alvor kan se et udbytte og en nytte af det politimæssige samarbejde i Europa, som vi har.

For så vidt angår de dele, hvor der foretages søjlespring, konkluderede vi også i vores vedtagelse fra april måned sidste år, at her fortsætter Danmark i samarbejdet på et mellemstatsligt grundlag, for her er det, det danske forbehold skal respekteres.

Så alt i alt mener vi, at det forslag til vedtagelse, som vi vedtog for et år siden, faktisk kan leve op til det udgangspunkt, vi også har for det fortsatte samarbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan vi selvfølgelig diskutere, om vi skal have debatten om problemet med de nye grænser i Østeuropa i dag eller på et senere tidspunkt, men jeg synes i hvert fald, at det er nødvendigt, at vi får den debat. For jeg synes ikke, det kan være rigtigt, at Tyskland f.eks. tvinger Polen til at lukke sine grænser og indføre voldsomt skræppe restriktioner over for Ukraine, og siger til Polen, at hele dette *acquis* skal gennemføres, når det rent faktisk volder en masse problemer. Og jeg synes ikke, det kan være rigtigt, at den danske regering bare lægger sig i kølvandet på den tyske og den østrigske regering i det her spørgsmål og dermed kommer til at stå som de hårdeste i Europa.

Jeg ved ikke, om ministeren har lagt mærke til det, men selv i Europa-Parlamentet er man nu begyndt at diskutere en mere åben holdning over for grænsespørgsmålet, over for de ydre grænser. Man vil godt lægge op til, at der bliver mere åbne grænser og bedre muligheder for flygtninge f.eks. Og samtidig arbejder man altså fra den danske regerings side på det stik modsatte: på at lukke grænserne mod øst!

Men det kan godt være, ministeren ikke har tid til at høre på det i dag; det kan være, mini-

steren slet ikke gider den debat. I så fald vil vi rejse den debat på et andet tidspunkt, for jeg synes, den er uhyre væsentlig, og den skal ikke få lov til at slutte på den her måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1998.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(FremSAT 28/1 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Selv om det for nogle forekommer, som om det blot er traditionen, der byder mig at tage ordet ved førstebehandlingen af et tillægsbevillingslovforslag, er det imidlertid sådan, at vi i Fremskridtspartiet opfatter behandlingen af tillægsbevillingslovforslaget som en ganske alvorlig ting: Det er sammentællingen af de bevillinger, der har fundet sted i løbet af finansåret, ud over hvad der var aftalt i det pågældende års finanslov. I det her tilfælde taler vi om finansåret 1998.

Se, i det øjeblik finansloven er vedtaget, er der jo en forventning hos de fleste om, at så er budgettet lagt for det år, der ligger foran os, men der går ikke ret lang tid, før ministrene stiller i Finansudvalget med ønsker om merbevillinger i form af aktstykker, som så ofte opnår flertal. Men det er jo desværre ikke hele sandheden, for der er selvfølgelig grænser for, hvilke sager der skal forelægges i Folketingets Finansudvalg, og derfor er det også sådan, at det først er i det øjeblik, hvor tillægsbevillingsloven går i trykken, vi har det samlede overblik over, hvordan det pågældende finansår er forløbet.